

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

SVERIGES RIKSBANK
SE-103 37 Stockholm
(Brunkebergstorg 11)

Tel +46 8 787 00 00
Fax +46 8 21 05 31
registratorn@riksbank.se
www.riksbank.se

DNR 2019-00358

ER REF FI Dnr 19-5338

Remissvar angående FI:s krav på likviditetstäckningskvot i enskilda valutor och diversifiering av säkerställda obligationer i likviditetsbufferten

2019-04-10

Riksbanken stödjer Finansinspektionens förslag om krav på likviditetstäckningskvot i enskilda signifikanta valutor. Riksbanken stödjer även förslaget till krav på diversifiering av likviditetsbuffertens sammansättning. Finansinspektionens förslag är ett viktigt steg i att stärka bankernas motståndskraft mot likviditetsrisker. Riksbanken ser dock ingen tydlig motivering till att likviditetstäckningskvoten i signifikanta valutor andra än US-dollar och euro ska ligga på just 75 procent. Riksbanken anser att den bör motsvara den internationella normen om 100 procent för samtliga signifikanta valutor. Riksbanken anser också att det finns ett behov av ökad tydlighet och transparens kring bankernas likviditetsrisker, samt att koncentrationsbegränsningen för säkerställda obligationer bör gälla per valuta.

Bankers likviditet och finansiell stabilitet

Riksbanken har en unik förmåga att skapa betalningsmedel i svenska kronor och har en valutareserv i flera olika valutor. Riksbanken kan därför agera så kallad "lender of last resort", eller sista låneutgivare, i en kris. Detta innebär att när ett institut inte kan skaffa betalningsmedel på annat sätt kan det vända sig till Riksbanken. Denna likviditetsförsörjning ska dock inte tas till annat än som en sista utväg. Det är därför viktigt att bankerna i första hand själva hanterar sina likviditetsrisker, och att regleringen är utformad så att den säkerställer detta.

Under finanskrisen 2008 hade många banker världen över stora problem med likviditet. Centralbanker tvingades vidta likviditetsstödjande åtgärder för att försöka stävja krisen. En av anledningarna till problemen var att flera banker hade tagit stora likviditetsrisker utan att skydda sig mot dessa i tillräckligt hög grad. För att öka bankernas motståndskraft och på så sätt minska sannolikheten för framtida finansiella kriser valde Baselkommittén efter krisen bland annat att utforma kvantitativa minimistandarder för likviditet. I korthet syftade dessa till att bättre matcha bankernas tillgångar och skulder, samt se till att bankerna själva har en buffert av likvida tillgångar. Minimistandarderna för kortfristig likviditet benämndes Liquidity Coverage Ratio (LCR), eller likviditetstäckningskvot. LCR, som har införts i Sverige genom ett EU-direktiv, syftar till att säkerställa att bankerna har tillräckligt med likvida tillgångar för att möta likviditetsstress på kort sikt. En LCR-nivå på 100 procent motsvarar enligt regelverket en förmåga att motstå stress i 30 dagar.

Likviditetstäckningskvot i signifikanta enskilda valutor

Riksbanken har länge ansett att det bör finnas krav på likviditetstäckningskvot i såväl svenska kronor som andra signifikanta valutor för de svenska bankerna¹. Riksbanken stödjer därför Finansinspektionens förslag om krav på likviditetstäckningskvot i enskilda signifikanta valutor. Sverige har ett stort banksystem som är koncentrerat kring ett fåtal tätt sammanlänkade stora banker. De svenska bankerna använder en betydande del marknadsfinansiering för att finansiera sina tillgångar, varav en stor del är kortsiktig och ställd i utländsk valuta. Dessa faktorer gör de svenska bankerna särskilt sårbara för likviditetsproblem. Därför är åtgärder som ökar motståndskraften hos bankerna på detta område nödvändiga.

Finansinspektionen har sedan tidigare infört krav på likviditetstäckningskvot i US-dollar och euro i tillägg till det valutaaggregerade kravet. Dessa två valutor är dock inte de enda signifikanta valutorna för de svenska bankerna. Svenska kronor utgör tillsammans med övriga signifikanta valutor mer än hälften av bankernas stressade likviditetsutflöden under de 30 dagar som gäller enligt LCR-regelverket. Finansinspektionens förslag om likviditetstäckningskvot i samtliga signifikanta valutor är därför ett viktigt steg som stärker de svenska bankernas motståndskraft mot likviditetsrisker.

Som Riksbanken tidigare visat har vissa banker i perioder haft mycket låga LCR-nivåer i vissa signifikanta valutor, ibland över en längre tid.² Det har förekommit LCR-nivåer på under 10 procent. Det innebär att bankens reserver i svenska kronor endast utgör cirka en tiondel av de kassautflöden i svenska kronor som banken förväntas ha under 30 dagars stress. Uttryckt annorlunda och förenklat innebär det att banken endast kan täcka sitt likviditetsbehov i kronor under tre dagars stress. Riksbanken stödjer därför införandet av ett kvantitativt minimikrav i samtliga signifikanta valutor, för att motverka detta. Det är dock inte tydligt motiverat varför 75 procent anses som lämplig nivå, att jämföra med 100 procent som är utgångsläget för total likviditetstäckningskvot samt nivåerna i euro och US-dollar, och den internationella normen på området.³ Riksbanken anser mot den här bakgrunden att utgångspunkten bör vara 100 procent för samtliga signifikanta valutor om det inte finns särskilda skäl för en annan nivå.

Finansinspektionen skriver att likvida tillgångar i euro och US-dollar kan användas för att täcka utflöden i andra valutor såsom svenska kronor och att likviditetstäckningskvoten i dessa valutor därmed skulle kunna vara lägre. Riksbanken vill dock tydliggöra att detta skapar ett beroende av en välfungerande valutaswapmarknad och enskilda instituts tillgång till denna, vilket inte alltid varit fallet i kris. Vidare står i remisspromemorian att tillgången av kvalificerade tillgångar som får ingå i likviditetsbufferten är av betydelse för bedömningen av lämplig nivå för svenska kronor. Riksbanken kan här konstatera att en bank kan höja sin likviditetstäckningskvot utan att förändra sammansättningen i likviditetsbufferten, t.ex. genom att istället förlänga löptiden på sin finansiering.

Riksbanken anser också att Finansinspektionen bör fatta formella Pelare 2-beslut om kraven på likviditetstäckningskvot i samtliga signifikanta valutor. Riksbanken har tidigare pekat på problematiken kring Finansinspektionens val att inte fatta formella pelare 2-beslut⁴, och har

¹ Se t.ex. Riksbankens rapport Finansiell stabilitet 2016:2.

² Se t.ex. Riksbankens rapport Finansiell stabilitet 2016:2.

³ Se "Basel III: The Liquidity Coverage Ratio and liquidity risk monitoring tools", Basel Committee on Banking Supervision, januari 2013 samt Europeiska kommissionens delegerade förordning 2015/61, oktober 2014.

⁴ Se t.ex. Riksbankens yttrande om förändringar av pelare 2-metoden: ränterisk i bankboken, 27 februari 2018.

samma synpunkter även för detta förslag. Formella beslut skapar tydlighet såväl för bankerna själva som för investerare som ska bedöma bankernas likviditetsrisker. Det skapar också en legal tydlighet och minskar risken för rättsliga tvister.

Som Riksbanken påtalat tidigare är det även viktigt att Finansinspektionen säkerställer att det finns transparens kring bankernas likviditetsrisker. När det finns små möjligheter att bedöma en banks likviditetsrisker kan investerare ha svårt att avgöra vilka likviditetsrisker som de svenska bankerna är utsatta för i olika valutor, vilket kan hindra dem från att fullt ut prissätta den risk de tar. Flera av de svenska storbankerna publicerar idag ingen offentlig information om hur stora likviditetsrisker de tar i enskilda signifikanta valutor enligt LCR. Riksbanken har sedan 2016 rekommenderat att svenska storbankerna åtminstone kvartalsvis publicerar sina likviditetstäckningskvotnivåer i samtliga signifikanta valutor⁵. Bankerna räknar fram dessa nivåer dagligen, och rapporterar dem därtill till Riksbanken. Eftersom bankerna ska uppfylla kraven för likviditetstäckning vid varje given tidpunkt, är det också av vikt för marknaden att veta hur bankerna förhåller sig till detta krav.

Diversifiering av säkerställda obligationer i likviditetsbufferten

Riksbanken stödjer Finansinspektionens förslag till krav på diversifiering av likviditetsbuffertens sammansättning. Riksbanken har löpande i sina publikationer framhållit de risker som den svenska banksektorns höga grad av koncentration och korsägande av säkerställda obligationer medför. Tydligare krav på diversifiering är därför gynnsamt för de svenska bankernas motståndskraft och för den finansiella stabiliteten.

Nuvarande förslag innehåller dock endast en begränsning på totalnivå, det vill säga att högst 50 procent av den valutaaggregerade likviditetsbufferten får bestå av säkerställda obligationer från svenska emittenter. Om en bank har flera signifikanta valutor är det rimligt att ha en begränsning per valuta. Annars kan bankernas likviditetsbuffert i enskilda signifikanta valutor, såsom svenska kronor, bli starkt beroende av marknaden för säkerställda obligationer även när banken klarar kravet på totalnivå. Riksbanken anser därför att begränsningen bör gälla per valuta.

På direktionens vägnar:

Cecilia Skingsley

Emelie Nilsson

I beslutet har deltagit: Stefan Ingves, Kerstin af Jochnick, Per Jansson, Martin Flodén, Henry Ohlsson och Cecilia Skingsley.

Föredragande har varit ekonom Nathalie Gibas Hjertquist.

---

⁵ Se t.ex. Riksbankens rapport Finansiell stabilitet 2016:2.